

Nr 68.

Ankom till riksdagens kansli den 4 april 1919 kl. 3 e. m.

Utlåtande i anledning av väckt motion om beredande av fast anställning m. m. åt vissa skrivbiträden i domsagornas kansli, eventuellt även hos häradsskrivare och landsfiskaler.

(3:e avd.)

I en inom första kammaren väckt, till statsutskottets förberedande behandling hänvisad motion (nr 91) har herr *C. Lindhagen* hemställt, att riksdagen ville hos Kungl. Maj:t anhålla om undersökning, i vilka fall och på vad sätt skrivbiträden, som äro i domsagornas kansli — eventuellt även hos häradsskrivare och landsfiskaler — på ett stadigvarande sätt sysselsatta med skrivarbete, skulle kunna erhålla fast anställning med rätt till sjukhjälp, semester och pension.

I fråga om de skäl, motionären anført till stöd för sitt förslag, får utskottet hänvisa till motionen.

I förevarande motion har motionären återupprepat sitt många gånger framförda, men av riksdagen ständigt förkastade yrkande om undersökning, huruvida icke å domsagornas kanslier sysselsatta skrivbiträden borde erhålla fast anställning med rätt till sjukhjälp, semester och pension.

*Utskottets
yttrande.*

Det huvudskäl, som tidigare föranlett riksdagen att avslå motionärens yrkande, har varit, att det arbete, varom här är fråga, ålåge vederbörande domhavande att utföra eller bekosta mot åtnjutande av den rätt till sportler, som inginge i domhavandenas avlöning. Denna omständighet åter betingas av den väsentligt olikartade arbetsmängd, som före-

finnes inom särskilda domsagor. Så kan hos vissa häradshövdingar tidvis föreligga behov av ett större antal skrivbiträden och å andra tider av ett mindre antal sådana. Hos andra domhavande åter kan arbetet utföras utan något mer eller mindre stadigvarande biträde. Att under sådant förhållande under statens medverkan fast anställa å varje domsagekansli ett större eller mindre antal skrivbiträden med rätt till sjukhjälp, semester och pension, utan att i samband därmed förändrade bestämmelser komme till stånd rörande domhavandes sportelrätt, har synts riksdagen icke vara skäligt. Giltigheten av denna uppfattning har icke av vad av motionären nu anförts, enligt utskottets mening, i någon mån rubbats. Och detta så mycket mindre, som från motionärens sida aldrig någon uppgift lämnats, än mindre något bevis framlagts därom, att de av vederbörande domhavande anlitade skrivbiträdena vore underbetalta eller att på annat sätt ett oskäligt utnyttjande av deras arbetskraft ifrågakomme.

Motionären har nu hänvisat till den förändrade bestämmelse, som kommit till stånd beträffande de hos häradshövdingarna anställda juridiskt bildade biträdena. Som känt är, har denna anordning påkallats av hänsyn till utbildningen för domarebefattning och är sålunda motiverad av helt andra skäl än de av motionären för hans yrkande framförda.

Emot utskottets tidigare erinran, att den föreslagna undersökningen med samma rätt borde omfatta även en mängd andra hos statstjänstemän mer eller mindre tillfälligt anställda biträden, gör nu motionären gällande, att detta icke borde utgöra något hinder, utan utredningen i så fall böra avse även dessa senare biträden. Att i anslutning till en sådan uppfattning förorda en undersökning utan att närmare motiv för dess igångsättande eller någon begränsning av dess omfattning angives, synes emellertid utskottet icke vara lämpligt eller möjligt.

Under åberopande av vad sålunda anförts, får utskottet hemställa,

att herr Lindhagens förevarande motion icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 4 april 1919.

På statsutskottets vägnar:

S. H. KVARNZELIUS.

Närvarande: se under utlåtande nr 67.

Reservation

av herrar *A. C. Lindblad*, *N. A. Nilsson* i Kabbarp, *A. Anderson* i Råstock, *P. A. Hansson* i Stockholm, *C. R. Jansson* i Falun och *O. Nilsson* i Örebro, vilka ansett, att utskottet bort hemställa,

att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t måtte snarast möjligt låta utreda, huruvida och på vad sätt biträden, som i domsagornas kanslier äro ständigt och helt sysselsatta med skrivarbete, må kunna erhålla fastare anställning med rätt till sjukhjälp, semester och pension eller åtminstone vissa skäligen förmåner, samt för riksdagen framlägga det förslag, vartill utredningen kan giva anledning.
